DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM
BRIGHT'S DISEASE
DIABETES BACKACHE
4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor
Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: A-9011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.
Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 29 Juli 1926.

En smutskampanj.

DEN redan påbörjade valkampanjen lovar att bli en av de bitterraste, som någonsin utkämpats i Canadas historia, och på grund härav torde det vara på sin plats att påpeka nödvändigheten av att Canadas valmän på allt sätt hålla sig lugna och icke låta sig av stridens larm och dån förledas till att draga några som helst förhastade slutsatser. Nu om någonsin är det av nöden att praktisera självbehärskning.

Valkampanjen kommer med all sannolikhet att i stort sett antaga samma former, som föregående sådana; åtminstone vad politisk smutskastning beträffar och vi komma säkerligen att änyo få lyssna till en hel del politiskt "bunkum" som icke står i något som helst samband med verkliga frågor och realpolitik.

Det är tydligt, åtminstone i västra Canada, att de gamla väl utlinjerade partilinjerna numera icke äro så utpräglade som fallet var för några år tillbaka. Större delen av detta lands medborgare äro numera icke hågade att sluka allt vad som emanerar från en politisk talarestol såsom varande sanning och blott sanning. Istället söker allmänheten att själv komma så nära sanningen som möjligt. Dock äga en stor del av våra väljare en viss fallenhet för att mer eller mindre låta sig påverkas av alla slags hörsägner och påståenden, som, om de gjordes offentligt, snart skulle ställa personen som varit upphovet till desamma inför rätta.

Det har kommit till vår kännedom att vissa personer nu äro ivrigt sysselsatta med att i viskande ton omtala vilka oerhört skamliga saker som lär förekomma i den s. k. Duncan-rapporten, saker och förhållanden som för skams skull icke ens kunna publiceras. Det torde vara allom bekant från vilket håll dessa rykten komma och i vilket partis tjänst dessa personer äro, som för en jämförelsevis ringa sold äro villiga att sprida den ena lögnen efter den andra. Vilken klartänkt person som helst borde med lätthet kunna inse, att om det verkligen vore något "ruttet i Danmark", som man säger, så skulle det naturligtvis ligga i det konservativa partiets intressen att låta offentliggöra detsamma. Och säkert är att nämnda parti icke av några som helst finkänsliga skäl undanhåller allmänheten nämnda rapports innehåll. Saken är helt enkelt den, att om man offentligen uttalade de påståenden som nu komma i form av viskningar å gator och gränder skulle den person, som gäve ljud åt desamma, genast dragas inför domstol helt enkelt på grund därav att de äro lögner. Rykte och skvallret, människans sensationslystnad och förkärlek för skandaler äro de medel som konservativerna nu icke försmå begagna sig av i syfte att därmed kunna basa sig väg till makten. Kan man tänka sig något så genomuselt och för nationen så nedsättande som att låta ett politiskt parti komma till makten genom sådana medel, och har man icke alla skäl att ringakta och avsky det parti, som behärskas av sådan rättsmoral.

I samband härmed vilja vi giva ett annat exempel på hurusom högerns valexperter handskas med sanningen. I numret för den 3 juli låter den konservativa tidningen "Winnipeg Tribune" under trespaltiga rubriker offentliggöra följande s. k. meddelande från Ottawa:

"När hans Excellens general-guvernören förliden måndag tillfrågade den konservativa ledaren, Mr. Meighen, om han trodde sig kunna erhålla majoritet i underhuset, svarade Mr. Meighen att han kände sig viss därom, ty han hade erhållit löfte från en del progressiva medlemmar om att dessa skulle understödja honom. För att ytterligare försäkra sig om denna sak, lät Hans Excellens eftersända Mr. Forke. Den progressive ledaren lät genast samankalla sitt parti till rådplägning, och medtog från detta sammanträde ett skriftligt löfte om att det progressiva partiet ämnade understödja Mr. Meighen till dess att den innevarande sessionens arbete slutförts. Efter denna försäkran anmodade general-guvernören Meighen att bilda regering och att omhändertaga landets administration."

Denna tidningsanka, denna lögn, emanerar från det konservativa högkvarteret i Ottawa och gick genom hela den konservativa pressen samtidigt. Det var en planlagd osanning som hade till syftemål, att låta publiken tro, att såväl general-guvernören som Mr. Meighen blivit ledda i en fälla av progressiverna och sedan övervitts. Mr. Forke har offentliggjort en skrivelse i vilken han helt och hållet avslöjar denna fula lögn.

Lord Byng anmodade Mr. Meighen att bilda ministär och lät honom avlägga ämbetseden endast i på Mr. Meighens egen försäkran att han förfogade över majoritet i underhuset. Mr. Forke hade icke något att göra med saken och blev aldrig rådfrågad vare sig av generalguvernören eller Mr. Meighen.

Denna ynkliga lögn visar till vilka ytterligheter en del mindre ärliga politici kunna gå då det gäller att på ett eller annat sätt tillvälla sig makten. På grund av sin ställning är general-guvernören icke i stånd att blotta detta nesliga tilltag eller neka till de anklagelser som av det konervativa partiet riktats mot Mr. Forke. Mr. Meighen är emellertid fullt underkunnig om alla fakta i samband med denna sak och därför borde det ha legat honom närmast om hjärtat att uppträda så pass hederligt, att han åtminstone dementerat nämnda meddelande. Men synbarligen var han nöjd med att låta lögnen cirkulera vidare i tanke på att den skulle verka skadegörande för progressiverna och skapa en mer sympatisk känsla för honom själv.

Ett faktum, som också sätter högerpartiet i ganska misshedrande dager är det, att man enligt vad som förljudes kommer att i valkretsar, där progressiverna och liberalerna enats om gemensam kandidat, låta uppställa s. k. "sprängkandidater". Det vill säga man ämnar för en lumpen summa penningar köpa någon person som är villig att låta uppställa sig för val och sedan finansiera hans kampanj i syfte att därmed kunna splittra lågtariffvännernas läger. Alldenstund såväl liberaler som progressiva på många platser enats om gemensam aktion torde detta tilltag icke bliva synnerligen fruktbärande, ty allmänheten känner alltför väl till avsikten med detsamma. Dock visar tilltaget i fråga att de personer, som inom det konservativa lägrets hank och stör söker spela moralprofeter, i själva verket äro ulvar i fårakläder.

Vilken som helst man eller kvinna som varit bosatt i västra Canada någon tid, vet vilka ekonomiska behov denna landsdel har. De känna till de brister, som göra sig gällande, och vilka botemedel, som äro nödvändiga för att åstadkomma ett bättre sakernas tillstånd. Valmannens uppgift är därför att noga analysera alla personer som anhålla om hans röst och understöd samt att rösta för den person eller det parti, som hava bästa förutsättningar att kunna tillmötesgå västerns krav. Vad smutskastaren och skvallerbäraren eller den där "viskande lögnaren" angår borde man icke visa honom någon som helst barmhärtighet utan genast på lämpligt sätt förpassa honom tillbaka till den unkna atmosfär, varifrån han härstammar. Viktigast av allt är dock att landets väljare begagna sig av urskiljningsförmåga och icke låter sig överrumplas av sådana som på ett inställsamt sätt resa landet runt i lögnens tecken. Självbehärskning och en vaken blick för landets behov är nu av nöden.

Från Oslo meddelas den 11 dennes, att kronprins Olaf, som nyligen avslutat sina studier vid Oxfords universitet, i höst kommer att besöka Förenta Staterna.

Från Sverige, meddelas, att regeringen förordnat, att talla nya skolärare måste vara simkunniga. Likaledes måste alla skolgossar genomgå simprov. Avsikten med denna förordning är att förminska drunknningsolyckor i Sverige. Dessa olyckor uppgå i medeltal till 340 om året.

Svenska folket och dess press.

För S. C. T. av Arthur Anderson.

ALLTSEDAN Gutenbergs dagar har tryckerikonsten varit föremål för ett ständigt framåtskridande, då man dessförinnan var uteslutande hänvisad till det skrivna ordet. I de flesta fall var det munkarne, som i sina klosterceller präntade ned viktiga händelser på sina pergamentrullar. Är ut och är in satt munken vid sin lampa och skrev. Man kan förstå, hur oerhört dyrbara dessa "böcker" blevo, då endast en kunde förfärdigas åt gången. Det var också endast de förmögnare klasserna, som hade tillfälle att förskaffa sig något vetande, och något bibliotek i vanlig bemärkelse fanns knappast med undantag av vid de rikare klostren. Gutenbergs uppfinning, som gjorde det möjligt att från samma skrift trycka ett stort antal böcker eller meddelanden, var redan den en av de största epoker i mänsklighetens historia. Genom denna blevo också böckerna billigare och mera spridda, ehuru en bok ännu kostade stora summor. Det var fortfarande endast de burgnare klasserna, som hade tillträde till vetandets skattkammare, och de bredare lagren hade ej ännu lärt sig förstå eller uppskatta det tryckta ordets betydelse, även om deras ekonomi tillät dem att inköpa en bok. Efterhand som vetandets krav gjorde sig gällande, koncentrerade man sig även på att förbättra den gutenbergska uppfinningen, tills man i våra dagar har den moderna snällpressen och linotypmaskinen, vilka beteckna höjdpunkten av teknik, till sitt förfogande.

Vi veta alla, vilken oerhört viktig roll tidningspressen spelar i våra dagar. I förening med den nuvarande snabba samfärdseln, telegrafen, radion och telefonen kan man nu inom loppet av några få minuter skicka ett meddelande från den ena världsdelen till den andra. Tidningsväsendet har, tack vare dessa moderna hjälpmedel, också nått ett storartat uppsving under de senaste åtiondena. Låt oss t. ex. antaga att en viktig händelse inträffar någonstädes i den gamla världen. Genast sättes radion eller telegrafen i rörelse, och en halvtimme senare kan man här i Amerika köpa extranummer skildrande händelsens förlopp. För omkring 100 år sedan skulle det tagit månader i anspråk, innan man här i landet hade haft någon kännedom om vad som tillragit sig.

Men det är icke endast inom nyhetsavdelningarnas område som tidningspressen spelar en viktig roll. Av kanske ännu större betydelse är dess arbete i allmänbildningens tjänst. Tack vare den konkurrens, som under vårt tidevarv gjort sig gällande på alla områden, hava även tidningarna tvingats upp på ett högre plan för att kunna tillgodose alla krav på en verkligt modern tidning eller tidskrift. De bästa skriftställare eller tidningsmän anlitas, då det gäller att komponera en tidning, och föregångsmän på olika områden giva genom tidningarna allmänheten kännedom om sina tankar, rön och upptäckter. På så sätt hava tidningarne blivit ett språkrör för det bästa som vårt tidevarv har att uppvisa inom vetandets olika fält.

Svenska folket har alltid varit föregångsmän på de områden, som främja bildningssträvan. Därom vittna också de insatser, som det svenska folket gjort i kulturen, och man kan därför utan självupphöjelse säga, att det knappast torde finnas ett land, där vetandet och upplysningen stå på ett högre plan än i Sverige. Till stor del får detta tillskrivas den svenska tidningspressen, som i mångt och mycket avviker från utlandstidningarna. Slå upp vilken samtida som helst från Sverige, och man skall alltid finna något av kulturellt värde i densamma. Det säges att en tidning är sådan dess läsare önska hava den, och om detta håller streck, måste man kompli mentera det svenska folket. Jämför de stora amerikanska dagtidningarna med en av våra mera blygsamma svenska kollegor, och man skall finna skillnaden. Under det att de svenska tidningarna i allmänhet bagatellisera tarvliga historier och mindre uppbyggliga meddelanden, placerar den amerikanska tidningsmannen sådana nyheter på första sidan och under feta rubriker. Det är mera sällan man i dessa amerikanska tidningar påträffar något av bestående värde, något som kan sägas bidraga till spridande av upplysning och vetande. I stället innehålla de en massa "misch-masch," som den europeiske tidningsmannen eller läsaren ler åt. Den amerikanska pressen är koncentrerad på nyhetsmeddelanden, och de nyheter den sålunda serverar sina läsare framsättas på bordet under de mest feta rubriker för att genast locka läsarens aptit. Dessutom användas vid alla möjliga tillfällen superlativer som komma läsaren att vid första påseende få den uppfattningen, att något högst märkvärdigt rojer sig under rubriken. Sedan man läst något av vad som meddelas under densamma, blir man oftast besviken på den braskande rubriken, som på den tänkande läsaren verkar "vanlig amerikansk bluff."

Hur är det då med våra svenska tidningar? Den som ännu icke blivit så acklimatiserad, att han fullkomligt övergivit den press, som för hemlandets språk och färger till torgs, har helt säkert i likhet med undertecknad i sitt stilla sinne gjort jämförelser mellan vår egen press och den rent amerikanska eller canadensiska. Enligt mitt omdöme bör vår egen press givas en särskild eloge både för innehållet och det rent tekniska i uppställningen, som röja, att man förstått att tillvarataga det bästa av svensk och amerikansk tidningsmannakonst. Uppställningen av tidningarna är i allmänhet efter det rent tekniskt tilltalande amerikanska systemet, med en symmetrisk "första sida," som gör att tidningen med sina väl avpassade rubriker, smakfullt ordnade, får ett angenämt utseende. Rena skandalmeddelanden äro bannlysta från den svenska pressen, medan man i stället givit mera rum åt nyttiga och uppbyggliga spörsmål. Då samtliga våra tidningar på denna sidan Atlanten äro veckotidningar, innehålla de visserligen icke alldeles "färska" nyheter, men man får dock veta allt av vikt, som inträffat under den gångna veckan, varjämte man särskilt får kännedom om vad som inträffat i de svenska settlementen och i Sverige. Detta enbart borde vara nog för en svensk att hålla sig med en tidning, som tryckes och utgives av landsmän på hans eget språk. Vidare finnes det knappast en av de svenska tidningarna, som ej innehåller åtminstone en vetenskäplig eller allmänbildande artikel. Det spelar ingen roll, vilken tidning man än slår upp, alltid finner man något av intresse, sak samma vilka anspråk man uppställer. Huru många gånger, i motsats härtill, kastar man icke den amerikanska tidningen ifrån sig, sedan man läst den, utan att man på något sätt känner någon behållning eller har något kvar i minnet av vad man läst!

Den svenska pressens huvudsakligaste uppgift i detta landet är att tjäna såsom förmedlingslänk mellan landsmännen. Genom de svenska tidningarna kan den svenske farmaren eller nybyggaren långt ute i obygderna följa med vad som händer och sker ute i världen. Han underrättas om vad som tilldragit sig såväl i hemsom adoptivlandet. En och annan avhandling i lärda frågor kastar ljus över tankar, som han själv ej mäktat utformulera. Hans skönhetsträngtan erhåller näring genom de ofta välskrivna och värdefulla berättelser och noveller, som intaga en viktig plats i hans tidning. Ofta är det även så, att den enslige nybyggarens bristande kunskap i engelska språket gör det svårt, för att inte säga omöjligt, för honom att följa med innehållet i de engelskspråkiga tidningarna. För honom blir hans svenska tidning en fyrbåk, som kastar ett förklarande ljus över nuet och sätter honom i stånd att följa med vad som händer omkring honom och ute i världen.

Men det är icke endast de "äldre," d. v. s. de som fötts och fostrats under svenskt inflytande, som i sin tidning hava en aldrig svikande vän. Även de, som, härstammande från svenska föräldrar, uppfostrats på amerikansk eller canadensisk jord, kunna genom de svenska tidningarne förkovra sig i sina fäders språk och fortfarande uppehålla kontakten med sina stamfränder. Det är helt säkert tusentals av dessa svenskättlingar, som hava de svenska tidningarne i första rummet att tacka för sina kunskaper i fädernespråket. För dem öppnas genom dessa tidningar en helt ny värld av vetande. Undervisade i amerikanska seder, språk och kultur, hava de liten eller ingen kännedom om den tusenåriga kultur, som är deras fäders eget arv. Seklers erfarenheter inom vetandets alla områden öppnas för dem genom fars och mors tidning, och de glimtar, som lysa mot dem från det tryckta papperet. Fäderneas land, som kanske i deras fantasi utmålats som något "efterblivet" och något, som man gjorde bäst i att glömma, får med ens ett nytt intresse för dem. De läsa tidningarna och finna, att man "därhemma" är med sin tid på alla områden, och att man i Sverige lever ett lika värdigt och angenämt liv som på denna sidan havet.

För varje sann svensk man och kvinna är den svenska tidningen ett livsvillkor, ty utan den vore den svenska stammen i nya världen snart tillspillogiven. Tyvärr finnes det många tusental landsmän här i landet, som uraktlåta att hålla sig med en tidning på sitt eget språk. Omedvetet ryckas de allt längre bort från sina stamfränder, och utan att de egentligen reflektera över huru det tillgått, befinna de sig en vacker dag stående utanför brodrakretsen. Deras svenska språk får för dem en främmande klang. Det land, som sett dem eller deras fäder födas, försvinner alltmera i fjärran, och slutligen har den stora "smältdegeln" fullkomligt uppslukat dem, gjort dem till ett med det mänskliga "potpourri," som kallas den amerikanska nationen.

Man kan vara lika god medborgare i adoptivlandet utan att därför negligera arvet från fäderneslandet. Ja, ett faktum är, att den som glömmer far och mor eller fars och mors land kan aldrig bliva en god medborgare i sitt nya land, ty han har därigenom bevisat, att han saknar den inre helgjutenhet och den vördnad för samhället, som har sitt ursprungliga upphov i vördnaden för fäderna. Med den kännedom vi hava om svenskens lätthet att assimilera sig med nya förhållanden borde vi av ren självbevarelseinstinkt slå vakt om vårt eget språk och vår ärvda kultur. Låtom oss icke blygas över vår svenska härkomst utan i stället utbasuna för världen, att vi äro stolta över att härstamma från ett land, som från tidernas morgon varit kulturens fanbärare. Icke behöva vi rädas för att visa världen, att vi äro svenskar, men just genom denna falska blygsamhet har mången svensk erhållit en löjlighetens prägel, som allt emellanåt framskymtar i tal och skrift. Giv de svenska kulturkämparna ditt stöd och bidrag till att dina landsmän erhålla "en plats i solen." Tänk på den reklam, som andra nationer vetat att omgiva sig och sitt land med. Endast genom enighet kunna vi nå det eftersträvansvärda mål, som våra svenskbetskämpar strävat och sträva för. Gynna dina landsmäns intressen, därigenom gynnar du dig själv och den nation varifrån du härstammar, men, först och främst, slå en fast riddarvakt om din egen svenska press.

King säger att konstitutionsfrågan är den viktigaste.

(Forts. fr. sid. 1)

finns något sådant som en konstitutionell fråga. Men låg mig säga, att mr. Meighen skall innan denna kampanj är avslutad få erfara, att den största konstitutionella fråga, som någonsin kommit före i Canadas historia nu kräver sitt svar. Den konstitutionella frågan har icke uppkommit genom generalguvernörens handlingssätt men kan direkt tillskrivas mr. Meighen som har endast sig själv att tacka för att denna fråga nu totalt skymer bort alla andra frågor."

I fortsättningen av sitt tal försvarade mr. King på allt sätt sin ståndpunkt då han anmodade general-guvernören att upplösa parlamentet. General-guvernören ansåg att man borde giva mr. Meighen tillfälle att visa huruvida han kunde leda landets administration eller icke. "Med hänsyn till detta har jag alltid ansett mr. Meighens chanser härutinnan vara lika goda som mina egna, men underhuset har vid mångfaldiga tillfällen visat att mr Meighen icke hade detsamma förtroende", tillade han.

"Konstitutionen måste vara den kontra-magnet som skall hålla oss dra sammanslagning med något ankvar vid Storbritannien eller förhinnat land. Och det är just denna konstitution, som det liberala partiet slagit vakt om och söker att på allt sätt såväl skydda som efterfölja. Det är i frihetens och lojalitetens — den lojalitet till vilken vi inspireras genom den brittiska konstitutionen — namn som jag nu vädjar till folket i Canada att vid valurnorna försvara landets grundlagar."

Med avseende å undersökningen inom tulldepartementet yttrade mr. King att de i skandalen indragna individernas brottslighet eller oskuld borde etableras av en opartisk och kompetent tribunal innan undersökningen avslutades. Om det nu var sant att den s. k. Duncan-rapporten innehöll sådant som icke kan publiceras, borde det hava varit undersökningskommitténs skyldighet att giva en antydan om vad som härmed åsyftades. Duncan-rapporten hade framlagts för underhuset och likväl hade icke ett enda ord sagts om de förhållanden som numera äro så mycket diskuterade i gator och gränder. Vidare yttrade mr. King att det i undersökningskommitténs rapport icke förefanns något som kunde kallas censur mot regeringen och att denna senare hade sökt införlivas i rapporten genom ett tilläggsförslag av mr. Stevens. Censuren var således baserad på parti-politik och icke på några som helst punkter i undersökningskommitténs rapport. På grund härav ansåg mr. King att hans ministär ingalunda blivit censurerad av Canadas väljare men i stället blivit utsatt för ett illasinnat anfall från oppositionens sida.

Intriger, manipulationer och den osäkerhet, som var rådande under veckan den 20—25 juli gjorde att landets administration icke kunde fullföljas på ett för parlamentarismen värdigt sätt och det var därför som mr King anhöll hos general-guvernören om parlamentets upplösning.

Förliden parlamentssession skulle säkerligen ha blivit enastående i Canadas historia i den händelse att alla de lagförslag, som blivit behandlade och godkända hade blivit stadfästade av general-guvernören, men mr. Meighen hade funnit det för gott att omintetgöra allt det arbete som var nedlagt i och för befrämjandet av småfolket i landet. Lyckligtvis hade alla budgetförslag passerat underhuset och stadfästs och därför kunde folket draga fördel av bestämmelserna i desamma.

Mr. Lapointe, f. d justitieminister, talade också vid samma tillfälle och liksom sin ledare påpekade han på ett kraftigt sätt att mr Meighen brutit mot konstitutionella bestämmelser samt att Canadas självbestämmanderätt nu svävade i fara att gå förlorad. Mr. Lapointe avslutade sitt tal med en vädjan till folket i Ontario om att understödja mr. King i hans strid för konstitutionen och canadensisk självbestämmanderätt samt att detta understöd måtte i Ontario bliva lika så omfattande som det vilket han med all säkerhet kommer att erhålla i provinsen Quebec.

Nytt försök att få gruvkonflikten i England löst.

(Forts. fr. Sid. 1.)

ligt att avgöra vilka gruvor, som borde hållas igång och vilka som borde stängas.

Gruvarbetarnas politik, som ställde sig obönhörlig ifråga om kompromisser beträffande lönerna och arbetstiden, måste göra reda för sig att ett antal gruvor måste stängas. Om tillfällig lindring hade beretts dessa gruvor, hade de månhända kunnat räddas.

Ett sensationellt intryck har framkallats och en livlig politisk debatt kommit i gång inom fackföreningskretsar genom offentliggörandet härom dagen av ett uttalande, som gjorts av fackförbundsrådet rörande storstrejken, och som bringats till allmän kännedom av lokmannaförbundets förtroendeman Brownley. Därav framgår, att fackförbundsrådet avblåste storstrejken, emedan "dess fortsättande skulle på grund av gruvarbetareförbundets egen hållning omintetgjort storstrejkens syften."

Vidare yttras att det icke innebär något verkligt ledareskap, att helt enkelt ställa sig vid sidan som åskådare, medan hundratusentals arbetare och arbetarefamiljer svälta på grund av en utgiven paroll och under det att inga framsteg till avsedda syftens ernående göras. Särskilt med hänsyn till gruvstrejken yttras, att det vore rimligare för vissa högt betalade arbetare i en desorganiserad industri att under dess reorganisering underkasta sig en tillfällig lönesänkning än att kasta 300,000 arbetare och deras familjer ut i ett nödtillstånd blott därför, att vissa arbetare, vilkas veckolön uppgår till från 5 till 13 pund, skola bliva i stånd att behålla varje penny av denna lön.

Gruvarbetareförbundets sekreterare Cook förklarade i ett tal härom dagen, att om gruvarbetarna beslöto återgå till åttatimmarsdagen fingo de se sig om efter en ny sekreterare. Om Baldwin trodde att han hade landets stöd i sin politik, varför vädjade han icke då till landet. Gruvarbetarna ville icke diskutera några fredsvillkor i konflikten, så länge åttatimmarsproposition icke återtages. Det förljudes, att regeringen avvaktar rapporterna från de distrikt i vilka de nya löneanbuden på åttatimmarsdagens grundval antagits. En del gruvarbetare väntas återgå till arbetet med anledning av dessa förslag, men inga meddelanden ha ingått till London om huru stor åtgången kan väntas bli. Regeringen åskar extra anslag på 3 milj. pund för inköp av kol med anledning av strejken

---

Portugals diktator, general Gomes de Costa, som en kort tid var diktator, men blev avsatt den 9 dennes, har nu av general Carmonas nya regering förvisats till Azorernas ögrupp i Atlantiska havet.

Frankrike och Danmarks regeringar ha överenskommit att slita alla tvister genom fredlig uppgörelse. Traktaten underskrevs i tisdags i Paris av franske premiärministern Briand och danska sändebudet Bernhoft.

Skall St. Lawrenceflodens vattenkraft tillvaratagas?

(Forts. fr. Sid. 1.)

50 år och till ett årligt arrende av $2.50 per hästkraft. Vid slutet av denna period skall anläggningen bli statens egendom.

Det projekt, som troligen kommer att godkännas av vattenkraftskommissionen, går ut på att bygga en fördämning tvärs över floden vid nedre änden av de långa Sault Rapids nära Barnhart Island. Uppdämningen skulle höja vattenståndet i floden 83 fot och sätta kraftanläggningarna i stånd att reglera vattenståndet på Lake Ontario. Och detta åter anses som mycket viktigt både för sjofarten på insjön och för framtida planer att göra hela floden farbar.

Det föreslås, att uppföra två kraftstationer, en på vardera sidan av floden, så att Canada och Amerika få lika åtgång till kraften.

Projektet beskrives annars som ett väldigt stycke ingenjörskonst. Byggandet av Panamakanalen var en småsak i jämförelse därmed, säger överste Cooper. Värst blir det att torka ut flodvägen, så att man kan kan sänka fundamentet till en djup av 60 fot under flodbotten. Det blir icke så lätt, när man erinrar sig de väldiga isflak, som under våren segla nedför floden. Men det skall nog gå, säger man, och inom fem somrar skall konstruktionen vara färdig.

Men innan man kan börja, måste man ha tillstånd av vattenkraftskommissionen, den amerikanska regeringen, Canadas regering samt International Joint Commission för St. Lawrence Power and Navigation Development.

Det säges, att vattenkraftkommissionen kommer att giva Frontier Corporation tillstånd att börja arbetet.

"Kristens resa" är nu översatt till etthundranitton språk i olika delar av världen. Under förra året utgavs den bland annat också på två nya afrikanska språk.

En makrillfiskare vid kusten av Frankrike fann härom dagen i sitt nät en av de 10,000 buteljer, som Förenta Staternas hydrografiska departement den 11 december 1925 slängde ut i närheten av Azoriska öarne, för att med deras tillhjälp kunna studera och kartlägga vissa havsströmmar.

VI GARANTERA BESTÄMT
ATT NI KAN MED LÄTTHET
REDUCERA EDER ONÖDIGA FETTMA
PÅ ETT OFARLIGT OCH BEKVÄMT SÄTT
GENOM ATT DAGLIGEN DRICKA
DET ENDA ORIGINELLA OCH ÄKTA
DR. WEBBER'S REDUCING HERB TEA.

Importerat direkt från Tyskland i originella paket — absolut oskadligt — en ren, hälsosam produkt — ingen drog — ingen dietetik. Låt naturen borttaga den onödiga bördan av fettma med detta helt och hållet oskadliga hälsoté. Första paketet té Ni använder reducerar på ett synbart sätt Eder vikt genom en naturlig eliminationsprocess.

Tre veckors förråd (1 paket) endast $1.25 portofritt och tullen betald. Tillfredsställelse garanteras eller pengarna tillbaka.

Beställ nu — och börja med denna ytterst bekväma och effektiva reduceringsmetod.

AMERICAN IMPORTERS.
640 N. E. 4th St. Dept. "A" Minneapolis, Minn.
Dr. Webber's svarta och gröna hälsoté har sålts och bevisats vara tillfredsställande i Tyskland sedan 1864.

TELEPHONE A8323
DR. L. E. LOVEGREN
SVENSK TANDLÄKARE
"GOOD DENTISTRY"
Hörnet Main & Market St.
WINNIPEG, MAN. NÄRA CITY HALL

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2909.
DR. JOSEPH SÖDLANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10607 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

DR. GRAHAM WILSON
SPECIALIST
Njur-, Blås-, veneriska- och hudsjukdomar. Mottagningstider: 9 f. m. till 8 e. m. 664 Main Street, nära C. P. R. Station. Kontorstelefon A8013. Bostadens telefon B8473.